

ВИСШ СЪДЕБЕН СЪВЕТ	
Регистрационен индекс	Дата
BCC-12945	02-10-2026

Български институт за правни инициативи
 Ул. „Г.С. Раковски“ 132А, ет. 3,
 София 1000, България
 Тел. +359 2 980 80 84
www.bili-bg.org
office@bili-bg.org

Изх. №: ИПСН 428-02102026

ДО

ПРОКУРОРСКАТА КОЛЕГИЯ НА

ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

На основание чл. 29и, ал. 2 от Закона за съдебната власт и чл. 15, ал. 1 от Правила за провеждане на избори на членове на Висшия съдебен съвет от съдиите, прокурорите и следователите (дати на избор 24.10.2026 г. и 25.10.2026 г.) отправяме към кандидата за член на Висшия съдебен съвет, Прокурорска колегия – **СИЙКА ГЕОРГИЕВА МИЛЕВА** следните въпроси:

ОБЩИ ВЪПРОСИ:

1. Каква е Вашата оценка за ефективността на настоящия Висш съдебен съвет за осигуряване и отстояване на независимостта на съдебната власт и отделните магистрати, например като при случаите със съдия Владислава Цариградска, съдия Ивайло Йосифов, прокурор Ивайло Занев, прокурор Иво Илиев, разкритията около кръга на Петьо Петров - „Еврото“ и Мартин Божанов - „Нотариуса“? Какво бихте променили, ако Ви изберат за член на ВСС при изпълнение на тези правомощия и задължения?
2. Какво е Вашето мнение за възможността да бъдат отзовавани изборни членове на ВСС от професионалната квота?
3. На какъв профил и на какви конкретни професионални и морални качества ще държите, когато се наложи да избирате главен прокурор на Република България във Вашия мандат, ако бъдете избран за член на Висшия съдебен съвет?
4. Една от широко дискутираните теми в магистратските среди е тази за възнагражденията и начина на определянето им. Какво е Вашето мнение по въпроса - смятате ли, че разликата във възнагражденията между инстанциите е прекомерна? Необходимо ли е законово закрепване на критериите за определяне на възнагражденията на всички нива в системата?
5. При разработването на представената от Вас концепция използвали ли сте система с генеративен изкуствен интелект или софтуер, базиран на големи езикови модели?

ВЪПРОСИ ПО КОНЦЕПЦИЯТА:

1. На стр. 3-4 от концепцията Ви пишете, че новият ВСС „не може да бъде пасивен регистратор на медиен, политически и обществен линч както срещу действащи магистрати, така и срещу членовете на самия съвет, а следва да реагира незабавно“ и „трябва да служи като институционален щит срещу всякакви опити за накърняване достойнството, честта и изграденото добро име на магистрата“. В мотивационното Ви писмо добавяте, че правото на критика и общественият контрол „губят своята легитимност, когато се подменят с етикети, манипулативни внушения и опити институционалният избор да бъде сведен до задочни медийни епизоди“, и че отговорите се дължат „не в полето на предварително режисирани скандали“. Какви критерии бихте използвали, за да определите дали дадена публикация е „линч“ и кой скандал е „режисиран“? Смятате ли, че „незабавна“ реакция от ВСС дава възможност за проверка на фактите? Какво би трябвало да бъде поведението на ВСС, ако се окаже, че след институционалната реакция, публикацията съдържа действителни факти? През 2022 г. сте наградена от главния прокурор „за съществен принос за повишаване авторитета на Прокуратура на Република България“ като негов говорител. Как оценявате днес този принос, при положение че доверието в прокуратурата в тези години достигна най-ниските си нива?

2. На стр. 7 от концепцията Ви заявявате: „Категорично съм против избягване на конкурсното начало чрез назначаване за заместници на прокурори от по-долустояща прокуратура, които... получават карьерен бонус и остават като прокурори в по-горно ниво, без конкурс. Тази порочна практика следва да прекрати.“ На стр. 2–3 определяте като основни проблеми „липсата на достатъчна прозрачност при някои кадрови решения“ и „продължителните командирования, които създават усещане за временна зависимост“. Как бихте отнесли тези констатации към собствения Ви карьерен път, който започвате като следовател, през 2017 г. назначение в Специализираната прокуратура, а от 06.01.2020 до 17.06.2022 г. командироване да изпълнявате функциите на прокурор във ВКП.

3. На стр. 3 от концепцията Ви посочвате като заплаха „опитите на представители на политическите среди у нас да влияят върху нейната независимост“, а на стр. 4 добавяте едно изречение: прокурорът трябва да работи без страх от неправомерен натиск, „независимо дали той произтича отвън или от вътрешната организация на системата“. Какъв механизъм предлагате за защита на прокурора, когато натискът идва от административния ръководител или от горестоящата прокуратура? Като говорител на главния прокурор в продължение на години, срещали ли сте случаи на вътрешен натиск и как сте реагирала?

4. На стр. 9 от концепцията Ви определяте като основни проблеми на атестирането „прекомерната тежест на количествените показатели, недостатъчна оценка на качеството на прокурорските актове, различна практика на атестационните комисии, прекомерна продължителност на процедурите“. На стр. 10 обаче заключавате, че обективната оценка „би могла да бъде извършена от атестационните комисии по места“, защото в тях участват прокурори, които „имат най-ясна представа от качествата на колегите си“ и „лични впечатления“, поради което „тяхната роля следва да е водеща в атестационния процес“. На стр. 6 предлагате хабилитираните преподаватели да бъдат ограничени само до конкурсите за първоначално назначаване, а на стр. 7 — връщане на събеседването в конкурсите за повишаване. Считате ли, че и трите предложения биха могли да доведат до затваряне на оценяването единствено в съсловieto и по места и как това би спомогнало за преодоляване на различната практика на атестационните комисии? Как би се гарантирало, че в

структура, в която оценяващите са колеги и подчинени на същия административен ръководител „личните впечатления“ ще са гаранция за обективност, а не за обратното?

5. На стр. 19–20 от концепцията Ви в раздела „Дисциплинарна дейност на ВСС“ посочвате, че не трябва да се допуска *„необоснована институционална репресия“*. Какви промени предлагате по отношение на тази дейност на съвета?

С уважение,

Биляна Гяурова-Вегертседер

Директор

Български институт за правни инициативи